

философи учатъ свѣта, а самитѣ тѣ не сж намѣрили своитѣ опорни точки, не сж спокойни.

Когато Христосъ е казалъ: „Азъ съмъ пятътъ и истината“, съ това той посочилъ двѣтѣ опорни точки, а „животътъ“ е единъ процесъ, който произтича отъ този пятъ и отъ истината. Върху тази основа ние не можемъ да градимъ другояче. Напр., какво нѣщо е стремежъ? Стремежътъ на единъ духъ въ пространството е да се въплъти; стремежътъ на едно дѣте, което се е въплътило, е растенето; въ този растежъ, то захваща отъ едната точка, стига до извѣстна височина, послѣ почва да слиза, образува крива линия, която се свършва на другата опорна точка: младина и старина сж двѣтѣ опорни точки отъ живота. Като минете отъ дѣтиството до старостъ, ще намѣрите двѣтѣ опорни точки на вашия животъ; слѣдъ туй, като се върнете втори пѣтъ, ще градите върху тия точки, ако не сте ги забравили; но, ако сте ги забравили, ще почнете отново. Има хора, които само кръстосватъ, но никога не градятъ. Върху двѣтѣ опорни точки трѣбва да се тури една крива линия. Това е законътъ на движението. Туй движение се изразява въ човѣшката мисль? То е законътъ на полагане, на трупане материалъ върху тия двѣ основи. Трѣбва да градимъ пакъ по единъ извѣстенъ планъ. Нека дойдемъ до човѣшкото тѣло. Да ви приведа друго едно изяснение. Когато човѣкъ се заражда въ този свѣтъ, той си образува най-напрѣдъ крайнинитѣ на тѣлото. Отъ всички органи най-послѣ се образува бѣлиятъ дробъ. Когато се образува дихателната система, дѣтето трѣбва веднага да се роди. Ржцѣтѣ сж продуктъ